

[Nymann]

ste organ, altså dets hovedbestyrelse, men imødeser en redegørelse for de situationer, paragraffen skal imødegå. Er den et værn for et parti imod, at fremmede pludselig stiller op som kandidat for partiet, eller er paragraffen ment som et »våben«, der eventuelt kan benyttes til pression over for folketingsmedlemmer til dels imod grundlovens § 56?

Besvarelse (31/1 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Efter § 25, stk. 1-3, i lov om valg til folketing, jfr. lovbekendtgørelse nr. 237 af 29. maj 1978, skal anmeldelse af kandidater ved folketingsvalg indleveres til valgbestyrelsens formand, senest kl. 16 ti dage før valget finder sted. Samtidig hermed skal der gives meddelelse om, hvilket parti den pågældende slutter sig til, eller om vedkommende kandidat står uden for partierne. Umiddelbart efter udløbet af fristen for kandidatanmeldelser påhviler det valgbestyrelsen at påse, om de indleverede kandidatanmeldelser er gyldige, og straks herefter at indberette til vedkommende amtmand, hvilke kandidater der gyldigt har anmeldt sig til valg i opstillingskredsen.

Efter § 25, stk. 5, i folketingsvalgloven kan i hver amtskreds (storkreds) de enkelte partier senest kl. 16 ugedagen før valget anmelde over for vedkommende amtmand, hvilke af de opstillede kandidater der er partiets nominerede kandidater i de enkelte opstillingskredse, samt hvilke af de opstillede kandidater det i øvrigt godkender som partiets kandidater. Inden for samme tidsfrist kan partierne ligeledes til vedkommende amtmand foretage anmeldelse af en bestemt rækkefølge for de godkendte kandidater (partiliste).

Med hensyn til betydningen af udtrykket »partiet« i bestemmelsen finder indenrigsministeriet – således som spørgeren er inde på det i begrundelsen for spørgsmålet – at der herved skal forstås det organ, som ifølge partiets egne vedtægter er øverste myndighed inden for den landsdækkende partiorganisation. Der er dog intet til hinder for, at det pågældende organ i overensstemmelse med partiets vedtægter kan delegerer beføjelsen til lokale partiorganisationer i amts- og storkredsene. I sådanne tilfælde må eventuelle uoverensstemmelser mellem det centrale organ og de lokale organisationer dog afgøres i

overensstemmelse med det centrale organs opfattelse, såfremt dette rettidigt giver udtryk herfor over for de i § 25, stk. 5, nævnte myndigheder, i amtskredsene vedkommende amtmand og i storkredsene Københavns magistrat henholdsvis Frederiksberg kommunalbestyrelse.

Det følger endvidere af, at partiernes godkendelse af kandidater efter § 25, stk. 5, skal ske for amts- eller storkredsen under ét, at godkendelsen skal være ubetinget og ikke må begrænses til bestemte opstillingskredse inden for amts- eller storkredsen. Partiet kan således ikke godkende en kandidat i én opstillingskreds og forkaste vedkommende i en anden.

Formålet med bestemmelserne i § 25, stk. 5, om partiernes godkendelse m.v. af kandidater er at sikre, at kandidater, der anmelder sig til valget for et bestemt parti, også rent faktisk er godkendt af vedkommende parti, og herudover at få fastlagt, hvorledes partiet ønsker kandidaterne opført på stemmesedlen, og hvorvidt der ønskes anmeldt partiliste.

Spm. nr. 309

Til *arbejdsministeren* (25/1 80) af:

Dræbye (RV):

»Er de af socialstyrelsen ansøgte generelle dispensationer i forbindelse med særforsorgens overgang til amtskommunerne bevilget, og i bekræftende fald, er en sådan dispensation i overensstemmelse med praksis for andre ansøgninger i forbindelse med ejerskifte?«

Begrundelse

I forbindelse med særforsorgens udlægning til amtskommunerne er der af arbejdstilsynet stillet en række krav til bygningsmæssige ændringer i medfør af arbejdsmiljøloven. Udførelsen af disse ændringer er imidlertid ikke påbegyndt, men der er i stedet af socialstyrelsen søgt dispensation.

Som begrundelse for dispensationen er over for personale i institutionerne peget på dels manglende afklaring af den økonomiske fordeling mellem stat og amtskommuner, dels manglende bevillinger på de offentlige budgetter.